

Світлана ЛАЗАРЕНКО

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри української філології і методики навчання фахових дисциплін

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

e-mail: svetlana.lazarenko.35@gmail.com

**ГАЗЕТНИЙ ТЕКСТ НА ЗАНЯТТЯХ
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ ЯК ІНОЗЕМНОЇ**

(лінгвометодичні функції, критерії відбору, основні прийоми роботи)

Стаття присвячена дослідженню особливостей використання газетного тексту на заняттях з української мови як іноземної. Встановлені лінгводидактичні функції газетного тексту під час вивчення інофонами української мови; розроблені та схарактеризовані основні критерії відбору аутентичних газетних текстів, що можуть бути впроваджені в процес вивчення української мови як іноземної; окреслені найбільш поширені та ефективні прийоми роботи з газетними текстами на заняттях з української мови як іноземної.

Ключові слова: пресодидактика, лінгвометодологія, інофони, лінгвосоціокультурна компетенція.

Необхідність використання газетних текстів на заняттях з української мови як іноземної вже давно не викликає сумнівів у лінгводидактів. Недаремно останнім часом все частіше з'являються питання, присвячені проблемам пресолінгвістики та пресодидактики. Зокрема, можна виокремити такі аспекти вивчення газетного тексту: 1) роль газетного тексту в процесі формування мовної та мовленнєвої компетенції (І. Лисакова, Т. Матвеева, М. Орлова); 2) роль газетного тексту в процесі формування умінь і навичок реферування (І. Алещанова, Л. Бурдоленко, Н. Фролова, О. Орлова); 3) жанрово-стилістичний аспект вивчення газетного тексту (М. Барманкулов, Г. Солганик, Г. Винокур, В. Костомаров, Л. Майданова, В. Пельт, К. Штерн), 4) дослідження соціокультурних характеристик газетного тексту (В. Костомаров, М. Гез, А. Гусева, С. Тер-Мінасова). Проте, не зважаючи на інтерес дослідників до газетного тексту, є чимало актуальних питань щодо використання його в процесі викладання української мови як іноземної. Зокрема, вважаємо недостатньо розкритим лінгводидактичний потенціал газетного тексту, критерії відбору та шляхи адаптації газетного тексту для роботи інофонами, основні прийоми роботи під час викладання української мови як іноземної.

Основна увага в дослідженні зосереджена на розкритті функцій газетного тексту на заняттях з української мови як іноземної, принципах відбору газетних текстів та основних прийомах роботи з газетними текстами під час викладання української мови інофонам.

Газетний текст на заняттях української мови з інофонами відіграє чимало дидактичних функцій. По-перше, він надає іноземцям інформацію про історичне, економічне, політичне, культурне життя країни. По-друге, газетний текст презентує інофонам сучасні тенденції української мови, а са-

ме: з одного боку, тенденція до інтелектуалізації – активне функціонування термінології, домінування абстрактних іменників, посилення вживання іншомовних префіксів і суфіксів під час словотворення, ускладнення семантико-синтаксичної структури речень, вуалізація негативного змісту лексем (вживання парафраз з метою приховування або пом'якшення негативної конотації слів), з іншого боку, тенденція до демократизації – поширення загальних літературних стандартів, толерантність до не літературного словника, «олітературнення» нелітературних мовних норм. По-третє, газетний текст розкриває стилістичні особливості функціонування мовних одиниць усіх рівнів мови. При цьому, маючи здебільшого невеликий обсяг, проте значну концентрацію стилістично маркованих одиниць, газетний текст надає можливість продемонструвати стилістичний потенціал останніх, не витрачаючи багато часу. По-четверте, газетний текст збагачує лексичний запас інофонів загальнонавчальною та розмовною лексикою, а за умови використання під час аналізу текстів спеціалізованих видань – професійною лексикою та термінологією. Крім того газетний текст знайомить іноземців з національно маркованими лексичними одиницями, прецедентними феноменами, а отже, є одним з вагомих засобів формування лінгвосоціокультурної компетенції інофонів. О. Тертичний слушно зауважує, що «мова газети та газетний текст дають уявлення не лише про сучасну мову та її зміни (про рухливість і сприйнятливості нового), про стилетворчі засоби газетної публіцистики, але й про фонові знання (більш повні відомості про культуру носіїв мови, про їхнє суспільне, соціальне, психологічне життя). Отже, особливістю роботи з газетно-публіцистичним стилем і формами його мовної реалізації та вироблення практично значущих автоматизованих навичок, що дозволяють пере-

йти від навчального читання газети до читання комунікативного, пов'язаного з безпосереднім виокремленням актуальної смислової інформації та в опануванні соціокультурної компетенції» [5, 14]. Схожу думку висловлює Т. Кононова, відзначаючи, що газетний текст є найціннішим матеріалом для демонстрації та засвоєння фактів іншомовної культури, національної ментальності, соціокультурної специфіки, він дозволяє виховати у студентів терпіння та повагу до чужої культури, незвичної системи цінностей, навчити студентів усвідомлювати значущість, самобутність власної культури, активізувати арсенал мовних засобів, що відображають соціокультурну специфіку країни, мова якої вивчається [3, 11].

Особлива роль газетному тексту, на наш погляд, належить під час ознайомлення слухачів з основними текстовими категоріями та специфікою їх реалізації. У цьому аспекті найцікавішим вважаємо використання газетного тексту під час опрацювання особливостей реалізації таких категорій:

1) категорія зв'язності – оскільки за своїми структурно-семантичними ознаками газетний текст відрізняється від звичайного лінійного тексту (маємо на увазі традиційне визначення тексту, яке запропонував І. Гальперін), вважаємо, що газетний текст доцільніше кваліфікувати як гіпертекст – нелінійно організований, відкритий для поповнення сукупності семантично (тема, ідея, модальність тощо) і / або структурно (композиція, особливості синтаксичної організації тощо) взаємопов'язаних текстів, що перебувають у різноманітних взаємовідношеннях, які реципієнт встановлює самостійно і в довільно обраній послідовності. Гіпертекстовий характер газетного тексту зумовлює особливі види зв'язності в ньому, серед яких виокремлюємо: внутрішньотекстову зв'язність – зв'язність усередині тексту між його компонентами (у межах цього виду виокремлюємо два підвиди: міжфразну зв'язність – зв'язність між реченнями, надфразними єдностями; і заголовкову зв'язність – зв'язність основного тексту з його заголовком); і гіпертекстову зв'язність – зв'язність між текстами, що є компонентами гіпертексту. Як ми вже зазначали в попередніх розвідках, кожен з цих видів зв'язності має свою специфіку та особливі прийоми роботи під час ознайомлення інофонів з особливостями їх реалізації та репрезентації. На наш погляд, заголовкова та гіпертекстуальна зв'язність є особливо цікавими для роботи з інофонами під час викладання української мови, тим більше вони сприяють формуванню таких вмінь, як: антиципація – прогнозування змісту тексту після ознайомлення з заголовком, аналітико-синтетична обробка матеріалу – порівняльний аналіз взаємопов'язаних текстів і встановлення семантико-синтаксичних особливостей зв'язності між ними);

2) категорія інтертекстуальності – у невеликому за обсягом газетному тексті ця категорія представлена досить яскраво та різноманітно; виокремлюємо такі види інтертекстуальних одиниць газетного тексту: 1) ідіоматичні («*Ловись, рибко, велика і маленька!*» (Високий замок. – 2007. – № 20); «*Як Сірка годують, так він і гавкає*» (Дзеркало тижня. – 2005. – № 22); «*Хто розв'яже гордіїв вузол?*» (Урядовий кур'єр. – 2007. – 03.02); 2) цитатні – репрезентовані двома підвидами: а) афористичний тип («*Любіть Україну*» (Україна молода. – 2007. – № 108); «*Я візьму той рушник, розстелю, наче долю...*» (Україна молода. – 2007. – № 106); «*Прийшов, побачив, переміг*» (Поступ. – 2006. – № 1); б) масовий тип – прецедентні феномени, що добре відомі реципієнтам, проте мають обмежену сферу функціонування (фрагменти з відомих пісень, перефразованих або переосмислених рекламних слоганів) («*Найкращі дузі жінок – не тільки діаманти*» (Високий замок. – 2007. – № 42); «*Мідж ніщо, впертість усе?*» (Високий замок. – 2007. – № 7); 3) номінативні («*Мовчання ягнят*» (Дзеркало тижня. – 2001. – № 30); «*Війна і мир*» (Дзеркало тижня. – 2003. – № 11); «*Ті, що греблі рвуть*» (Україна молода. – 2003. – № 194)). Опрацювання особливостей реалізації та репрезентації категорії інтертекстуальності в газетному тексті поширює в інофонів соціокультурну компетенцію, а отже, є одним із засобів формування вторинної мовної особистості. Одночасно зауважимо, що в процесі вивчення особливостей функціонування інтертекстуальних репрезентантів в українському газетному тексті в інофонів виникає інтерес до вивчення таких феноменів у текстах, написаних їхньою рідною мовою, а це ще раз доводить вагомий лінгвометодичний потенціал газетного тексту, адже «важливою складовою вивчення мови є збудження інтересу до власної мови та культури» [7, 28];

3) категорія модальності – у цьому аспекті найцікавішим вважаємо опрацювання особливостей репрезентації підкатегорії суб'єктивної модальності, адже, як правило, газетний текст відображає думку не лише свого автора, а й цілого редакційного колективу. Так, В. Іванов, аналізуючи техніку оформлення газет, розкриває поняття «образ газети», яке кваліфікує як уявлення про газету як про єдиний організм, елементи якого взаємопов'язані в межах одного номера й в межах цілого газетного видання [2, 26].

Не можна не відзначити роль газетного тексту в підвищенні мотивації до навчання української мови. Адже після того як інофони усвідомлюють, що вони можуть адекватно сприймати та інтерпретувати зміст прочитаного аутентичного україномовного газетного тексту, в них виникає ефект включення до міжкультурної комунікації; враження того, що з позицій пасивних реципієн-

тів вони перетворюються на активних комуніканти; зменшуються психологічні, лінгвістичні, соціокультурні перешкоди спілкування, а це, у свою чергу, слугує додатковим стимулом для продовження опанування мови, для активного розвитку та демонстрації своїх комунікативних умінь.

Актуальним є питання про відбір газетних текстів, що можуть бути використані для опрацювання на заняттях з української мови як іноземної. З цього погляду слушним вважаємо висловлювання О. Сандрикової: «Для того, щоб знайомство зі світом сучасних періодичних видань не відбувалося стихійно, необхідно дати слухачам хоча б деякі орієнтири, що спрямовані на визначення газет», «доречно ознайомити слухачів з різними типами газетної періодики, назвавши та, можливо, продемонструвавши конкретні газети», «відбір певного видання доречно здійснювати за декількома параметрами, таким як тираж, різноманітність тематики, читацька аудиторія» [4, 12].

Аналіз вітчизняної та зарубіжної літератури, присвяченої проблемі відбору текстів для читання під час вивчення іноземних мов, засвідчує, що здебільшого в центрі уваги науковці перебувають художні тексти, принципи та критерії відбору ж газетного тексту для роботи з інофонами залишаються розкритими недостатньо.

Серед основних принципів відбору художніх текстів для роботи на уроках української мови як іноземної вчені виокремлюють такі: 1) облігаторності (Є. Верещагін та М. Костомаров, Н. Кулібіна); 2) урахування пізнавальної цінності художнього тексту та соціально-психологічних, національних особливостей студентів, рівня їхньої підготовленості до читання (Л. Журавльова та М. Зінов'єва); 3) відповідність твору ефективному типу художнього тексту для читання (Т. Печериця); 4) можливість вільної незалежної інтерпретації художнього тексту та проведення на його основі дискусії (Є. Матрон).

Беручи до уваги названі вище принципи та враховуючи специфіку газетних текстів, вважаємо, що відбір останніх для роботи з інофонами доцільно здійснювати з урахуванням таких критеріїв:

1) відповідність рівню мовної підготовки слухачів – газетний текст, що обирають для роботи, повинен бути доступним для сприйняття інофонам, не переобтяженим незнайомими лексичними та граматичними одиницями, щоб не перетворити процес читання у суцільний лінгвокультурологічний коментар; при цьому не можна не враховувати й того, що в тексті мають бути нові мовні одиниці / явища, щоб процес читання не перетворити на пасивне сприйняття та закріплення того, що вже відоме, а, спонукати слухачів до аналізу, інтерпретації, збуджувати їхню пізнавальну (обсяг нових для прийняття лінгвістичних одиниць / явищ, що можуть бути вміщені в текстах для роботи з інофонами, чітко визна-

чені в програмах з української мови як іноземної для кожного рівня мовної підготовки);

- 2) урахування навчально-виховної цінності тексту – цей критерій частково взаємопов'язаний з описаним вище принципом, а саме: тест, що обирають для роботи з інофонами, повинен містити адекватний обсяг нової інформації для збагачення лінгвістичних знань слухачів, крім того він повинен збагачувати знання іноземців про економічне, політичне, історичне, культурне життя країни, мову якої вони опановують; мати вагомий виховний вплив, щоб підвищувати їх культурний рівень;
- 3) урахування цінності тесту для розвитку комунікативної компетенції студентів – цей критерій передбачає здатність тексту збуджувати інтерес читача до аналізу, інтерпретації, полеміки; цікавими в цьому аспекті вважаємо художні жанри публіцистики, які, на наш погляд, мають більший вплив на когнітивно-емоційну сферу людини, ніж жанри аналітико-інформаційні;
- 4) урахування спеціалізації адресата – вважаємо, що тексти, близькі за тематикою до спеціальності інофонів, мають більший навчально-виховний потенціал, оскільки можуть спричинити ефект, коли емоційний, когнітивний і певною мірою лінгвістичний досвід читача вступає у взаємодію з темою тексту, авторською позицією та авторським досвідом; крім того такі тексти містять професійно-орієнтовану лексику, засвоєння якої необхідне для подальшого сприйняття фахових дисциплін;
- 5) урахування національно-психологічних і національно-культурних особливостей слухачів – вважаємо, що ефективність опрацювання тексту інофонами зумовлена не тільки їхніми індивідуальними психологічними особливостями, а й етнопсихологічними особливостями нації, представниками якої вони є, своєрідністю їхньої рідної мови та культури; як слушно зауважує Г. Шантурова: «Наявність знань про ментальні розбіжності, що визначають емоційні реакції, спосіб мислення та особливості національного менталітету дозволяє методично грамотно й ефективно організувати стратегію навчання» [6, 229];
- 6) відповідність наявного в тексті лінгвістичного матеріалу лексико-граматичній темі, що опановують слухачі – оскільки робота з текстом є завершальною під час опанування певного лексико-граматичного матеріалу, вважаємо, що доцільно добирати такий текст, що сприяв би повторенню та закріпленню тих лексико-граматичних знань й умінь, які формувалися під час попередніх занять; така організація навчального матеріалу відповідає принципам послідовності, систематичності, концентричності навчального матеріалу, що є основоположними під час викладання іноземних мов;
- 7) відповідність наявного в тексті матеріалу актуальним тенденціям мови – вважаємо, що

текст, який обрано для опрацювання інофонами, має презентувати лінгвістичні явища / процеси, що характерні для сучасного етапу розвитку мови, яку вивчають; адже лише за умови знання сучасних лінгвістичних тенденцій інофони можуть адекватно сприймати носіїв мови, відносно вільно спілкуватися з ними.

На заняттях з української мови як іноземної можна використовувати різні форми роботи з газетним текстом (це обумовлюється метою заняття, рівнем підготовленості слухачів, творчими здібностями викладача тощо). Проте серед них можна виокремити найбільш поширені прийоми, зокрема:

1. Ілюстрація. Цей прийом дозволяє викладачеві проілюструвати на матеріалі газетного тексту той чи інший теоретичний аспект, правило.
2. Імітація. Цей прийом є творчим, він передбачає наявність у студентів певного рівня володіння мовою, сутність його в тому, що газетний текст є взірцем (основою) для створення власного тексту. При цьому відзначимо, що найбільш легкими для роботи є тексти інформаційних жанрів (повідомлення, інформація, стислий репортаж), найбільш складними є тексти художніх жанрів (нарис, есе).
3. Аналіз. Цей прийом роботи з газетними текстами можна використовувати лише зі студентами основних курсів за умови наявності у них достатнього рівня знань не лише української мови, а й культури мовлення, стилістики, риторики. Сутність цього прийому в тому, що студенти повинні зробити лінгвостилістичний аналіз тексту, визначивши його тип, схарактеризувавши засоби мовленнєвої виразності, що використовуються в ньому тощо.
4. Корекція. Цей прийом роботи з газетними текстами доцільно використовувати на завершальному етапі вивчення мови. Основна мета використання цього прийому – навчити бачити помилки, визначати їх (порушення лексичної сполучуваності, тавтологія, мовленнєва недостатність тощо), грамотно виправляти. Оскільки у студентів досить часто виникають труднощі в процесі виправлення помилок, то викладачеві доцільно показати алгоритм, за допомогою якого вони будуть виконувати завдання такого виду.
5. Переклад. Цей прийом у різних варіаціях (зі словником або без, синхронний або асинхронний переклад, художній або спеціальний переклад тощо) можна застосовувати на будь-якому рівні викладання української мови як іноземної, проте потрібно зважати на рівень лінгвокультурологічної підготовленості слухачів. Так, найлегшими для цього виду роботи вважаємо аналітико-інформаційні газетні тексти, у яких домінує актуальна інформація, а обсяг національно маркованих одиниць зведено до мінімуму. Проте найцікавішими та найбільш результативними в аспекті опанування української мови інофонами є художньо-публіцистичні жанри. З цього приводу слушно

зауважують Н. Гаджиева та Ю. Зотова: «Особливий інтерес викликає знаходження фразеологічних відповідностей, переклад слів з яскравою емоційно-експресивною конотацією, розмовної та просторічної лексики, а також термінів і назв, якими бувають художні жанри публіцистики» [1, 502–503].

Підсумовуючи дослідження, зробимо висновки. Газетний текст має вагомий лінгводидактичний потенціал під час викладання української мови як іноземної. До його основних лінгводидактичних функцій можна віднести: ознайомлення з культурою та традиціями українського народу, особливостями політичного, історичного, економічного життя країни; розширення фонових знань інофонів; збагачення словникового запасу; ознайомлення з різноманітними стилістичними засобами та прийомами мовної гри; ілюстрування сучасних тенденцій мови, а саме: тенденції інтелектуалізації (активне функціонування запозичень: термінів на позначення реалій науково-технічного та суспільно-культурного прогресу, нових словотвірних засобів, проникнення синтаксису наукового та офіційно-ділового стилю мовлення) і тенденції демократизації (зближення літературного та розмовного стилів мовлення, активне вживання арготизмів і жаргонізмів, що подекуди переходять у норму); ознайомлення з основними поняттями текстолінгвістики та формування навичок текстологічного аналізу; розвиток вмінь вести дискусію, виражати та відстоювати власну думку, грамотно добираючи аргументи, в процесі обговорення змісту тексту та його лінгвостилістичних особливостей; підвищення мотивації до вивчення мов.

Добір газетних текстів для роботи з інофонами під час вивчення української мови має ґрунтуватися на таких принципах: відповідність рівню мовної підготовки слухачів; урахування навчально-виховної цінності тексту; урахування цінності тексту для розвитку комунікативної компетенції студентів; урахування спеціалізації адресата; урахування національно-психологічних і національно-культурних особливостей слухачів; відповідність наявного в тексті лінгвістичного матеріалу лексико-граматичній темі, що опановують слухачі; відповідність наявного в тексті матеріалу актуальним тенденціям мови.

Прийоми роботи з газетними текстами під час вивчення української мови інофонами можуть бути різноманітними, проте найбільш поширеними є такі: ілюстрація, імітація, аналіз, корекція, переклад.

Перспективу подальших розвідок вбачаємо у визначенні необхідності адаптації аутентичних газетних текстів для роботи з інофонами на заняттях з української мови (створенні навчального газетного тексту), розробці принципів і прийомів адаптації газетних текстів, розробці ефективної системи роботи з газетними текстами на заняттях з української мови як іноземної.

Список використаних джерел

1. Гаджиева Н., Зотова Ю. А. Виды работ по развитию устной речи студентов-иностранцев при изучении газетно-публицистического стиля // Русский язык: исторические судьбы и современность: II Международный конгресс исследователей русского языка. Труды и материалы. М.: МГУ, (2004). С. 500–507.
2. Иванов В. Ф. Техніка оформлення газети. К.: Знання, (2000). 222 с.
3. Кононова Т. Формирование социокультурной компетенции у студентов на материале текстов прессы на немецком языке // www.cnaa.md/files/theses/2015/23017/tatiana_kononova_thesis_ru.pdf
4. Сандрикова Е. А. Обучение иностранных студентов пониманию прецедентных высказываний при чтении российской прессы (на примере газетных заголовков): автореф. дис. на соискание научн. степени канд. пед. наук: спец. 13.00.02 «Теория и методика обучения и воспитания (русский язык как иностранный, уровень профессионального образования)»/ Сандрикова Елена Алексеевна. Санкт-Петербург, (2005). 21 с.
5. Тertychnyj А. А. Жанры периодической печати. М.: Аспект Пресс, (2002). 320 с.
6. Шантурова Г. А. К вопросу о роли этнопсихологических факторов в обучении РКИ китайских студентов-русистов // Методика преподавания РКИ: традиции и современность. Сборник метариалов научно-практической конференции (к сорокалетию кафедры преподавания РКИ). М., (2015). 268 с.
7. Dživáková M. Jazykové problémy v postsovietskom priestore, in: LINGVISTIKA A LINGVODIDAKTIKA V // Zborník vedeckých prác. Bratislava, (2009). P. 25–31.

References

1. Gadzhieva N., Zotova Yu. A. (2004). Vidy rabot po razvitiyu ustnoj rechi studentov-inostrancev pri izuchenii gazetno-publicisticheskogo stilya [Types of work on the development of oral speech of foreign students in the study of newspaper and journalistic style] // Russkij yazyk: istoricheskie sudby i sovremennost: II Mezhdunarodnyj kongress issledovatelej russkogo yazyka. Trudy i materialy. M.: MGU [in Russian]
2. Ivanov V. F. (2000). Tehnika oformlennya gazet [Newspaper Techniques]. K.: Znannya, 222 [in Ukrainian]
3. Kononova T. (2015). Formirovanie sociokulturnoj kompetencii u studentov na materiale tekstov pressy na nemeckom yazyke [Formation of sociocultural competence of students on the material of press texts in German] // www.cnaa.md/files/theses/2015/23017/tatiana_kononova_thesis_ru.pdf
4. Sandrikova E. A. (2005). Obuchenie inostrannyh studentov ponimaniyu precedentnih vyskazyvanij pri chtenii rossijskoj pressy (na primere gazetnyh zagolovkov) [Training foreign students in understanding precedents when reading the Russian press (by the example of newspaper headlines)]. Extended abstract of candidate's thesis. Sankt-Peterburg [in Russian]
5. Tertychnyj A. A. (2002) Zhanry periodicheskoj pechati [Periodical press genres]. M.: Aspekt Press, 320 [in Russian].
6. Shanturova G. A. (2015). K voprosu o roli etnopsihologicheskikh faktorov v obuchenii RKI kitajskih studentov-rusistov [The role of ethnopsychological factors in teaching Chinese students Russian language] // Metodika prepodavaniya RKI: tradicii i sovremennost. Sbornik metarialov nauchno-prakticheskoy konferencii (k sороkaletiyu kafedry prepodavaniya RKI). M., 268 [in Russian].
7. Dživáková M. (2009). Jazykové problémy v postsovietskom priestore // LINGVISTIKA A LINGVODIDAKTIKA V. Zborník vedeckých prác. Bratislava [in Slovak].

Светлана Лазаренко. Газетный текст на занятиях по украинскому языку как иностранному (лингвометодические функции, критерии отбора, основные приёмы работы)

Статья посвящена исследованию особенностей использования газетного текста на занятиях по украинскому языку как иностранному. Установлены лингводидактические функции газетного текста в процессе изучения инофонами украинского языка; разработаны и охарактеризованы основные критерии отбора аутентичных газетных текстов, которые могут быть использованы в процессе обучения украинского языка как иностранного; описаны наиболее распространённые и эффективные приёмы работы с газетными текстами на занятиях по украинскому языку как иностранному.

Ключевые слова: пресодидактика, лингвометодология, инофоны, лингвосоциокультурная компетенция.

Svitlana Lazarenko. Newspaper text on the lessons of Ukrainian as a foreign language (linguistic and methodological functions, criterias of selection, basic techniques of work)

The article is devoted to the study of the features of the use of newspaper text on the lessons of Ukrainian language as a foreign language. The linguodidactic functions of the newspaper text in the process of studying the Ukrainian language: 1) familiarity with the culture and traditions of the Ukrainian people, features of the political, historical, economic life of the country; 2) expanding the background knowledge of foreigners; 3) enrichment of foreigners vocabulary; 4) acquaintance with the stylistic means and techniques of the language game; 5) illustration of language trends; 6) acquaintance with the basic concepts of textolinguistics, the formation of textual analysis skills; 7) development of communication skills; 8) increase learning motivation. The main criteria for the selection of newspaper texts for the study of Ukrainian as a foreign language: the level of language training of students; educational value of the text; the value of the text for the development of communicative competence; specialization of the addressee; national-psychological and national-cultural peculiarities of students; matching language trends. The main techniques for working with newspaper texts while studying Ukrainian as a foreign language: illustration, imitation, analysis, correction, translation.

Key words: presodidaktika, lingvomethodology, foreign phones, lingvosociocultural competence.